

4.

om opførelsen af Klingemanns opera Moses i København 1816.

Af L. Koch.

Pastor Jantzen ytrer i sin anmeldelse af „Den danske kirkes historie 1801—1817“¹⁾ ønsket om nærmere oplysninger om, hvorledes det hænger sammen med den i min ovenfor nævnte bog s. 97 omtalte opførelse af Klingemanns opera, Moses, hvorved Guds åbenbaring for Moses i den brændende tornebusk skulde, på en efter biskop Münters mening forargelig måde, være bragt paa scenen. Jeg skal meddele de to småskrivelser, der indeholde, hvad jeg véd om denne sag.

1.

I en beneficeforestilling, som blev given lørdag d. 6. april, skal Guds åbenbaring for Moses i den brændende tornebusk være bragt på teatret. Jeg behøver ikke at gøre det kongelige danske kancelli opmærksom på det højst usømmelige heri, som unægtelig fortjener den alvorligste misbilligelse, der også vil have den følge, at deslige forargeligheder ikke forefalde endnu oftere.

København d. 9. april 1816.

Aller ærbødigst

F. Münter.

2.

Kancelliet til biskop Münter d. 4. maj 1816.

Kancelliet har brevvekslet med direktionen for de kongelige skuespil betræffende Deres Højærværdigheds skrivelse af 9. f. m., hvori De ytrer, at Guds åbenbaring for Moses i den brændende tornebusk skulde være bragt på teatret i en beneficeforestilling, som blev givet d. 6. f. m., og i den fra bemeldte direktion modtagne skrivelse ytres, at da skuespillet Moses af Klingemann allevegne, også i Tyskland, så vel i de strengeste

¹⁾ Hist. Tidsskrift 5. række III. 284.

katolske steder, f. eks. Wien, hvor det i Hans majestæts aller højeste nærværelse er fremstillet, som i de mest ivrige protestantiske, f. eks. Hamborg, uden betænkeligheder opføres, fandt direktionen ingen føje til at forbyde skuespiller Lindgreen ved det ham alt bevilgede declamatorium at give første akt deraf, så meget mindre, da deri aldeles ingen åbenbaring forekommer eller stemme høres, men Moses blot i tordenvejret og dets virkninger tror at erkende et kald til at betræde den hæderfulde bane, der længe har vinket ham, hvilket i mange andre ikke med bibelhistorien sammenhængende skuespil forekommer og uden al forargelse er forestillet, som og, efter hvad direktionen har kunnet bringe i erfaring, med de den aften ved forestillingen tilstedeværende aldeles var tilfældet, hvorom cancelliet herved tjenstligst skulde meddele Deres Højærværdighed underretning.
